

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

27 אוקטובר 2011

מ"ל 1300-07 מ.י. ענף תנועה ת"א נ' [REDACTED]

בפני כב' השופטת דלית ורד

מ.י. ענף תנועה ת"א

מאשימה

בעניין:

נגד

נאשם

ע"י עו"ד קולקר

הכרעת דין

אני מזכה את הנאשם מחמת הספק.

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום בו נטען כי בתאריך 20.7.07 שעה 02:35, נהג ברכב בהיותו שיכור, משנמדד בגופו ריכוז אלכוהול של 550 מיקרוגרם בליטר אויר נשוף, עבירה בניגוד לסעיף 3162 (לפקודת התעבורה [נוסח חדש]), ותשכ"א-1961. נוכח נהיגתו של הנאשם כשהוא שיכור ייחסה לו גם עבירה של נהיגה בקלות ראש.
מטעם התביעה העידו בפני השופט שטיפל באירוע מתחילתו ועד סופו וטכנאי המעבדה שערך ביקורת תקופתית למכשיר הנישוף בו נבדק הנאשם. מטעם ההגנה העיד הנאשם עצמו.
2. לפי חומר הראיות שהציגה התביעה, הנאשם נעצר ברחוב אלנבי בתל אביב לבדיקה שגרתית ונמצא כי מפיו נודף ריח אלכוהול. השופט ברנט עצר את הרכב ולדבריו הוא חשגית כי הנאשם לא ישתה, יאכל או יעשן בזמן החזמתנה ע"י לבדיקה הנישוף, שהחלה בשעה 02:54. בנשיפה הראשונה התקבלה תוצאה של 575 מיקרוגרם אלכוהול בליטר אויר, ובנשיפה השנייה התוצאה הייתה 550 מיקרוגרם אלכוהול בליטר אויר נשוף. משייחסה העבירה לנאשם הוא טען כי שתה שתי כוסות בירה. הנאשם נחקר תחת אזהרה בשעה 03:15, וכשנשאל אם צרך יותר משתי כוסות בירה, השיב הנאשם: "ממה שאני זוכר, לא". בדיקת מאפיינים נערכה בשעה 03:35, ובדיקה זו עוד תידון.
3. טכנאי מעבדת מכשור ואכיפה העיד בפניי והוגשו באמצעותו דוח הביקורת התקופתית שנערכה ביום 30.4.07, כרטיס מכשיר הנישוף הספציפי שמספרו הסידורי 038 וקובץ נוחלי המעבדה.

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

27 אוקטובר 2011

מ"ל 1300-07 מ.י. ענף תנועה ת"א נ/ [REDACTED]

מכרטיס המכשיר עולה כי ביום 18.5.07, לאחר הביקורת התקופתית, בוצעה החלפה של הבלון המשמש את היחידה לצורך בדיקת כיוול כפולה כחלק מהבדיקות המקדימות לפני הפעלת הינשוף. לא הובאה כל ראייה מהו ערכו של בלון הכיוול שהוחלף מלבד הרישום בכתב ידו של מפעיל הינשוף על פלט הכיוול. טכנאי המעבדה לא העיד אודות ערך הגז בבלון הכיוול ולא הוגשו תעודות הבלון. בנסיבות אלה אין בפני בית המשפט ראייה לגבי ערך הגז בבלון הכיוול והערך שהוזן למכשיר הינשוף הספציפי ולפיכך לא עמדה התביעה בגטל המוטל עליה להוכיח כי המכשיר היה מכויל ותקין בעת ביצוע בדיקת הנשיפה דנן. ראה, עפ"ת - 39901-11-04(מחוזי-ת"א), עמ"ר 3. מדינת ישראל, שם קבע כבוד השופט בן יוסף כי "מקום ומעורר בתשובה לאישום, טען שהוא כופר בתקינות המכשיר הספציפי ובאמינותו שבו נבדק, היה על התביעה להוכיח שמדובר בכמסיר תקין, שכויל כהלכה, ומשלא עשתה כן, הרי ממצאי הבדיקה אינם יכולים לעמוד".

4. בטופס בדיקת המאפיינים נרשם כי היא נערכה בשעה 03:35 חיינו, לאחר סיום בדיקת הנשיפה. לפי הנהלים נדרש כי בדיקת המאפיינים תערך לפני בדיקת הנשיפה על מנת למנוע אפשרות להשפעה על הממצאים בבדיקת המאפיינים. עם זאת, נדגיש כי לפי התרשמות השוטר היה הנאשם תחת השפעה קלה מאוד של אלכוהול היות והריח שנדף ממפיו היה קל והתנהגותו הייתה רגילה. מכאן עולה כי אין בבדיקת המאפיינים כדי לחבוא להרשעותו של הנאשם בנהיגה בשכרות, ויש בממצאיה כדי לחוות נדבך נוסף המחזק את מסקנתי כי יש לזכות את הנאשם מחמת הספק, וזאת כתוספת לאמור לעיל.

5. לנוכח מסקנתי האמורה, אתייחס בקצרה לטענות שתועלו מטעם ההגנה הן ביחס לנסיבות האירוע הנוכחי והן ביחס לתקינות מכשיר הינשוף. בא כוח הנאשם אמנם טען כי טענותיו מכוונות לתקינות המכשיר הספציפי בו נבדק הנאשם, אך למעשה מרבית טענותיו הינן טענות כלליות בנוגע למכשיר הינשוף ואופן הפעלתו.

ביחס לנסיבות האירוע הנוכחי טען הנאשם כי בעת שנשף לתוך המכשיר מפעיל הינשוף לא החליף את הפייה בין נשיפה לנשיפה, כשלטענתו עוד בשעת האירוע הוא העיר על כך למפעיל הינשוף.

עדות זו הינה בגדר "עדות כבושה", שמשקלה מועט. טענה זו לא הועלתה בעת הקירתו של הנאשם במשטרה או בעת מתן מענה לכתב האישום. מפעיל הינשוף לא אומת עם הטענה כי עוד בעת בדיקת הנשיפה העיר לו הנאשם בדבר הצורך בחלפת פייה בין נשיפה לנשיפה. זאת ועוד, בחקירתו הנגדית השיב הנאשם שוב ושוב כי אינו זוכר מה היה לפני ארבע שנים. הוא לא זכר אם צרך שתי כוסות בירה, מתי צרך ומה היה נפח כל כוס, לא זכר מה טען

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

27 אוקטובר 2011

פ"ל 1300-07 מ.י. ענף תנועה ת"א ג' [REDACTED]

בחקירתו ומה הייתה תגובתו בעת שיוחסה לו עבירת השכרות. הנאשם לא הסביר מדוע בעת האירוע סבר כי נדרשת החלפת הפיה בין נשיפה לנשיפה של אותו נבדק (מלבד טענה כללית כי הדבר נראה לו לגטימי) ולא טען כי היה ברשותו ידע מקצועי בנוגע לבדיקת נשיפה. כשלעצמי לא האמנתי לטענתו זו של הנאשם, ואני סבורה כי יש לדחותה. באופן דומה קשה לקבל את טענתו של הנאשם כי אם במועד האירוע מסר כי צריך שתי כוסות בירה, הרי למעשה הוא התכוון לומר כי צריך פחות בירה.

6. בא כוח הנאשם טען כי מפעיל הינשוף הודה כי לא הייתה לו אינדקסיה לגבי אחוזי הלחות בשעת המדידה, ובכך לטענתו נפל מגם. בת (תע"ו – ים) 11893/07 מדינת ישראל נ. עוזרי, קבע ההרכב כי: **"גם אם קיימת בעיה אין היא יכולה ליצור סטייה משמעותית בתוצאה"** וכי השימוש בשני חיישנים פותר לחלוטין את בעיית הלחות, ככל שהיא קיימת. מסקנה זו אומצה על ידי בית המשפט המחוזי בע"פ (מחוזי – ים) 25457-04-10 מדינת ישראל נ. עוזרי, שם נקבע כי ככל שקיימת השפעה של מדידה בתנאי לחות קיצוניים, ולו שולית, הרי שרף האכיפה העומד על 290 מיקרוגרם אלכוהול בליטר אויר נשוף, די בו כדי לתת מענה הולם לקושי זה.

7. מכשיר הינשוף אמור להינעל במקרה בו קיים פער של 5% או יותר בין ערך בלון הכיול המזוון למכשיר לבין תוצאות מדידתו הוא. בא כוח הנאשם טען כי לנוכח העובדה שחערך הנקוב של הגז בבלוני הכיול אינו מדויק אלא שיעור הסטייה בו בעבר היה 5%+, עשוי להיווצר מצב בו במועד יהיה פער של עד 10% בין חערך האמיתי של תבלון לבין התוצאה בבדיקת הכיול וחרף זאת המכשיר יצביע כי מבחינת כיולו הוא כשיר לשימוש. טענה זו נידונה באופן מעמיק על ידי שתי הערכאות שדנו בענין עוזרי. ההרכב בבית משפט לתעבורה קבע כי יש לקזז מכל תוצאת מדידה של הינשוף שיעור של 10% לטובת הנבדק. ההרכב בבית המשפט המחוזי קבע גם הוא כי יש לקבוע מרווח בטחון בשל ענין זה, אך העמיד את שולי אי הודאות על 7% היות והחל משנת 2008 עושה המשטרה שימוש בבלונים ששיעור סטייתם אינו עולה על 2%.
במקרה דנן לנוכח תוצאת המדידה אין נפקות מעשית לשאלה אם מדובר בשולי אי ודאות של 10% או 7%, באם הייתה התביעה מוכיחה את ערך הנקוב של הגז בבלון הכיול.

8. בא כוח הנאשם טען כי בבדיקת הכיול המבוצעת במסגרת הבדיקה התקופתית מבצע המכשיר בעצמו בדיקת ממוצע וסטיית תקן, ללא תיעוד כל תוצאה נפרדת שהתקבלה במסגרת בדיקת הכיול. ההרכב בבית משפט לתעבורה שדן בענין עוזרי מצא כי אין כל בעיה

בית משפט השלום להעבירה בתל אביב - יפו

27 אוקטובר 2011

פ"ל 1300-07 מ.י. ענף הנועה ת"א נ' [REDACTED]

שחמכשיר מבצע בדיקה אוטומטית של ממוצע וסטיות תקן, אלא עובדה זו מצביעה דווקא
כי דגם המכשיר הישראלי משוכלל ומתקדם יותר מדגמים אחרים של המכשיר בהם נעשה
שימוש במדינות שונות.

כפי שנומק והוסבר לעיל הגעתי לכלל מסקנה כי יש לזכות את הנאשם מחמת הספק, וכך
אני מורה.

ניתנה היום, כ"ט תשרי תשע"ב, 27 אוקטובר 2011, במעמד עו"ד טבצ'ניק והנאשם עצמו.

ג' יו
דלית ורד, שופטת